

සුළු ගොවීන්ට අතහිත දෙන කිරිපට්ටි සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙල

1. දේශීය කිරි නිෂ්පාදනය වැඩි කළ යුත්තේ ඇයි?

මෙරට වැසියෙකු එක් දිනකට අවම වශයෙන් කිරි අවුන්ස 5.4 ක්වත් ආහාර වශයෙන් ගත යුතු බව ශ්‍රී ලංකා වෛද්‍ය පර්යේෂණ ආයතනය නිර්දේශ කර ඇත. දේශීය ඒක පුද්ගල කිරි පාරිභෝජනය 1974 දක්නට ලැබූ උපරිමය වූ කිරි අවුන්ස දෙකක් දක්වා ඉහල ගියත්, අනතුරුව අනුක්‍රමයෙන් එය පහළ වැටීමට පටන් ගත් අතර, දන් එම ප්‍රමාණය දිනකට අවුන්ස 1.4 ක් වී ඇත. ඒක පුද්ගල කිරි පාරිභෝජනය දිනකට අවුන්ස 1.4 ක් වීමට නොයෙකුත් හේතු බලපා ඇත. ඒ අතර ජනගහණය අධික ලෙස වැඩිවීම, මෙරට කිරි නිෂ්පාදනය අඩුවීම සහ කිරි ආනයනය අඩුවීමද වේ. කෙසේ වෙතත්, ඉහතින් සඳහන් කෙරුණු අවුන්ස 1.4 තුන් 60% ක් ම අප ගෙන්වා ගන්නේ පිටරටින්ය.

දනට ශ්‍රී ලංකාවේ දිනකට නිෂ්පාදනය කෙරෙන කිරි ප්‍රමාණය කිරි පයින්ට 6 ලක්ෂයක් පමණ වේ යයි වාර්තා වෙයි. මෙය ඉදිරි පස් වසර අවසානයේ දී කිරි පයින්ට දශ ලක්ෂ 1.5 දක්වා වැඩි කිරීමට සැලසුම් කර තිබේ. කෙසේ වුවත්, ඉහත සඳහන් කළ ශ්‍රී ලංකා වෛද්‍ය පර්යේෂණ ආයතනය නිර්දේශයන් අනුව සලකනවා නම්, මෙරට හැම රටවැසියෙකුට ම කිරි අවුන්ස 5.4 බැගින් අපේ රටේ නිපදවන කිරි මගින් ම සැපයීමට නම්, දිනකට කිරි පයින්ට දශ ලක්ෂ 3.4 ක්වත් නිෂ්පාදනය කළයුතු බව ගණනය කර තිබේ. කෙසේ වුවත්, එම ඉලක්කය කරා ළඟා වීමට කිරි නිෂ්පාදන කර්මාන්තයේ වසරක් පාසා 7% ක වැඩිවීමක් ඇති වුවහොත් අවුරුදු විස්සක් ඒ සඳහා ගත වේ යයි සත්ව සාලන විද්‍යාඥයින් සලකනු ලැබේ.

2. කිරි පට්ටි සංවර්ධනය උදෙසා යෝජිත සැලැස්මවල් මොනවාද?

උඩරට හා මැදරට.

මෙරට සිටින එළහරක් සංඛ්‍යාව 10% ක් පමණ සිටින උඩරට මැදරට ප්‍රදේශවල දනට කිරි පයින්ට 250 000 ක් පමණ නිපදවන අතර, ජාතික කිරි මණ්ඩලයට දිනපතා ලැබෙන

ඉර කිරි ප්‍රමාණයෙන් 80% ක් ම ලබා ගන්නේ මේ ප්‍රදේශ දෙකිනි. ඉදිරි අවුරුදු පහ අවසානයේ දී එම ප්‍රදේශවල කිරි නිෂ්පාදනය කිරි පයින්ට 3,00,000 දක්වා වැඩි කිරීමට යෝජිත ය. ඒ සඳහා ගැනීමට සකස් කර ඇති පියවරවල් මෙසේ යි.

* උඩරට හා මැදරට ප්‍රදේශවල දනට කිරි එළදෙනක ගෙන් දිනකට සාමාන්‍යයෙන් දෙවා ගන්නා කිරි පයින්ට ප්‍රමාණය පයින්ට 10 ක පමණ වේ. එළ දෙනුන් ගේ පෝෂණ තත්වය හා කළමනාකරණ තත්වයන් වැඩි දියුණු තත්වයකට ගෙන ඒමෙන් දිනකට ලබා ගන්නා කිරි ප්‍රමාණය කිරි පයින්ට 12 දක්වා වැඩි කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙයි.

* දනට 40% ටත් 50 ටත් අතර වන වටිනා ගව පැටවුන් මරණ සංඛ්‍යාව 10% දක්වා අඩු කරලීම. ගව පැටවුන් පෝෂණය හා ගව පව්විල සිටින අතිරික්ත වැස්සි පැටවුන් මිල දී ගෙන රජයේ වසූ පැටවුන් ඇති කිරීමේ ඒකකවල ඇති කිරීම. මේ සඳහා දනටමත් ජාතික පශු සම්පත් මණ්ඩලය මහනුවර සහ හැටන් යන ස්ථානයන්හි ගව පැටවුන් ඇති කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය පිහිටුවීමට කටයුතු කර ගෙන යනු ලබයි.

* පැටවුන් දැමීමේ කාල පරතරය අඩු කරලීම. මෙය ද විශේෂයෙන් කළමනාකරණ තත්වයන් වැඩි දියුණු කිරීමෙන් ඉටු කරලීමට බලාපොරොත්තු වේ. පට්ටි ලකුණු පහළ වූ විට කලට වෙලාවට කෘත්‍රීම සිංවනය හෝ ස්වාභාවික පට්ටි ගැස්වීම ද, සතුන් ගේ ආහාරවලට බණිප ද්‍රව්‍ය නිසි පරිදි ඇතුළු කර ලීමද මෙහි දී වැදගත් වේ.

* එළ දෙනක ගෙන් සාමාන්‍යයෙන් අවුරුද්දකට පෝර වොන් කිහිපයක් ලබා ගත හැක මේ තත්වය පදනම් කර ගෙන රජයේ වතු වල සත්ව හා භෝග සංකලනයකින් යුතු වගා රටාවකට ඇබ්බැහි කිරීමටත් විශේෂයෙන් රබර් හා තේ වතු වල ආන්තික ඉඩම් පුනරුත්ථාපනය කිරීමටත් බලාපොරොත්තු වේ. එක වත්තක මෙසේ පිහිටුවීමට බලාපොරොත්තු වන ගව පට්ටි යක එළ දෙනුන් 50 ටත් 100 ටත් අතර ගණනක් ඇති කිරීමට අදහස් කර ඇත.

* උසස් ගව වර්ගවල වැස්සියන් හා ශුක්‍රධාතු ආදිය ආයතන මගින් පිරවන්නේ ආනයනය කිරීම. මෙය යටතේ දැනටමත් රජයේ පශු සම්පත් සංවර්ධන මණ්ඩලය ප්‍රීතියන් - හෝල්ස්ටින් සහ එම්ආර්වයි වර්ගයේ වැස්සියන් 400 ක් ඔලන්දයේ සිට ගුවනින් ගෙන්වා ඇත. මොවුන් බෝ කර මෙරට කිරි පවටිකරුවන් හට ලබා දෙනු ඇත. මෙයට අමතරව යුරෝපාදීර්වල ලියාපදිංචි උසස් සුං ගවයින් ගේ ශුක්‍රධාතුද ආනයනය කෙරේ.

* මෙම පෙදෙස්වල වැඩි දියුණු වර්ගයේ නෂ්‍ය බිම් අක්කර 4,000 ටත්, 5,000 ටත් අතර ප්‍රමාණයක් වගා කිරීම.

* කාර්යක්ෂම ව්‍යාප්ති සේවයක්, කෘත්‍රීම සිංචන පහසුකම් සහ පශු වෛද්‍ය සේවයක් කිරි පවටි කරුවන්ට ලබා දීම.

* විශේෂයෙන් සුළු ගොවීන්ට කිරි පවටි පාලනය මගින් සිය ආදායම වැඩි කර ගැනීමට මහ සැලැස්වීම.

පොල් වගා ක්‍රියාකාරීත්වය හා වියළි කලාපය.

මෙරට සිටින ගව සම්පතක් 25% ක් පොල් වගා ප්‍රදේශයෙහි 53% ක් වියළි කලාපයේත් සිටී. රටේ සිටින ගව සම්පතක් 80% ක්ම මෙම ප්‍රදේශ දෙකේ සිටිත්. කිරි මණ්ඩලයට දිනපතා ලැබෙන කිරි ප්‍රමාණයෙන් මෙම ප්‍රදේශවලින් ලබා ගන්නේ 25% ක් පමණකි.

මේ අනුව බලන කළ මෙම ප්‍රදේශ දෙකේ කිරි නිෂ්පාදනය වැඩි කර ගැනීමට ප්‍රමාණවත් ඉඩකඩ දක්නට ඇත. දැනටමෙහි සාමාන්‍ය කිරි ඵලදෙනක ගෙන් දිනකට ලබා ගන්නේ කිරි පයින්ට 2 ක් 4 ක් අතර වූ ප්‍රමාණයකි. ඊට හේතුව උඩරට හා මැදරට ප්‍රදේශවල මෙන් නොව, මෙම ප්‍රදේශයේ වැඩි වශයෙන් ඇත්තේ දේශීය සිංහල ගවයින් නිසා ය. උසස් වර්ගයේ යුරෝපීය හා ඉන්දියානු ගව වර්ග හා මුහුන් කිට්ලෙන් දෙමුහුන් ඵල දෙනුන් ඇති කර දීර්ඝ කාලීන වැඩ පිළිවෙලක් යටතේ ඵල දෙනක ගෙන් මෙම ප්‍රදේශයේ ලබා ගන්නා කිරි ප්‍රමාණය දිනකට කිරි පයින්ට 6 දක්වා නැංවීමට නව කෘෂිකර්ම සංවර්ධන යෝජනාවලිය යටතේ සැලසුම් කර ඇත.

පොල් වගා ප්‍රදේශවල පොල් ගස් අතර ඇති ඉඩකඩින් ප්‍රයෝජනය ගෙන උසස් වර්ගයේ තෘණ වගා කිරීමෙන් කිරි පවටි පාලනයට විශාල ඉඩකඩ ඇති බව සත්ව පාලන විද්‍යාඥයෝ පෙන්වා දී තිබේ. සාමාන්‍යයෙන් පොල් වගා ඇති ඉඩම්වලින් 70% ටත් 85% ටත් අතර ඉඩකඩ ප්‍රමාණයක් තෘණ වගාව සඳහා යෙදවිය හැකිය. එසේම සත්ව හා බෝග සම්මිශ්‍රණයකින් යුතු වගාවක් හේතු කොට ගෙන පොල් ගස්වලට අවශ්‍ය ඵලදායී පෝර ලැබීම හේතු කොට ගෙන ඒවායේ පලව දියුණුයෙන් ඉහළ යයි. ඉතාම ප්‍රශස්ථ තත්වයකින් එසේ ගොවිතැනට යොදන පොල් ඉඩම්වල අස්වැන්න 200% දක්වා ඉහළ යන බව පර්යේෂණවලින් පෙන්වුම් කර දී ඇත.

මෙයට අමතරව මෙම ප්‍රදේශ දෙකෙහි යුරෝපීය හා ඉන්දියානු ගව වර්ග පොල් වගා ප්‍රදේශයෙහිත් විශේෂ ඉන්දියානු ගව වර්ග වියළි කලාපයේත් දෙමුහුන් ව බෝ කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල ඉදිරියට ගෙන යාමට ගව වැඩි දියුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන හා සත්ව සංවර්ධන මධ්‍යස්ථාන ගණනාවක්ම පිහිටුවීමට යෝජනා කර ඇත.

3. අද මෙරට කිරි පවටි පාලනය කරන්නන් අතර සාමාන්‍යයෙන් පවතින කළමනාකරණ තත්වයන් මොනවාද?

කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් 1975 වර්ෂයේදී මැදරට හා යාපනයේ කිරි පවටි කරුවන් ගැන සමීක්ෂණයක් කරන ලදී. කෘත්‍රීම සිංචනය උපයෝගී කර ගන්නා කිරි පවටි කරුවන් 727 දෙනෙකු එම සමීක්ෂණයට භාජනය කෙරුණි. ඔවුන් අතර පවතින කළමනාකරණ තත්වයන් පිළිබඳව හෙළිදරවු වූ තොරතුරු සමහරක් මෙසේය.

කිරි පවටියේ ප්‍රමාණය හා එහි සත්වයින් ගේ සංයුතිය.

කිරි පවටිවල සතුන් 3 සිට 6 දක්වා ප්‍රමාණයක් දක්නට ලැබුණි. එයින් 50% ක් ඵල දෙනුන් වූ අතර 50% ක් වැස්සියන් විය. මැදරට සතුන් සියළුම දෙනාම පාෂේ යුරෝපීය හා යුරෝපීය මුහුන් වර්ගයේ ඵලදෙනුන් විය. යාපන අර්ධ ද්වීපයේ 1/4 ක් පමණ දේශීය වර්ග වූ අතර, ඉතිරි 3/4 ජර්මි මුහුන් සතුන් විය.

පළමු වරට පටි ගැස්වීම.

මැදරට ප්‍රදේශවල සාමාන්‍යයෙන් වැස්සියෙන් මාස 26 ක් පමණ වූ විට පළමු වරට පටිවියට දමනු ලැබේ. යාපනයේ අර්ධ ද්වීපයේ සාමාන්‍යයෙන් මාස 30 ක් වූ විට පටිවියට දමනු ලැබේ. සාමාන්‍යයෙන් අවුරුදු 3 ක් ඇතුළත පැවතිය යුතු ගත හැකි නම් ඒ ප්‍රසස්ථ කළමණාකරන තත්වයකැයි පිළිගනු ලැබේ. මේ සඳහා වසූ පැවැත් පෝෂණය ඉහළ මට්ටමක පැවතිය යුතු වේ.

පටි දැමීමේ සිට ප්‍රසූතිය දක්වා කාල පරිච්ඡේදය.

මැදරට ප්‍රදේශයේ කිරි පටිකරුවන් සාමාන්‍යයෙන් දෙනක ගේ ප්‍රසූතියේ සිට දින 83 ක දී පසු පටිවියට දමනු ලැබේ. යාපනයේ අර්ධද්වීපයේ සාමාන්‍යයෙන් එය දින 162 කට පසුවය. සාමාන්‍යයෙන් නීතියක් වශයෙන් ප්‍රසූතියෙන් දින 60 කට පසුව එළ දෙනක පටිවී ගැස්වීම කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිර්දේශය යි.

ප්‍රසූත කාල පරතරය

මැදරට දෙනුන් 48% ක් මස 12 ටත්, 14 ටත් අතර කාල පරතරයක් ඇත. යාපනයේ 31% ක මාස 12 සිට 14 දක්වාද, 45% ක මාස 15 සිට 18 දක්වාද, කාල පරතරයක් ඇත.

කිරි වැරැ කාලය

මැදරට එළ දෙනුන්ගේ දළ වශයෙන් 70% ක් ම මාස 2 කටත්, 3 කටත් අතර කිරි වැරැ කාලයක් ඇත. යාපනයේ අර්ධ ද්වීපයේ දෙනුන්ගෙන් 75% ක් ම මාස 2 ත් 4 ත් අතර කිරි වැරැ කාලයක් ඇත. සාමාන්‍යයෙන් කිරි එළදෙනක ගේ ගෙවී ගිය පටක අළුත් වැඩියා කර ගනු උදෙසා මාස 2 ක කිරි වැරැ කාලය ලබා දිය යුතු යයි සැලකේ. එපමණක් නොව මේ කාලය තුළ එළදෙනට මනා පෝෂණයක් බවකින් යුතු ආහාර අවශ්‍ය කරමි ලබා දීම ද ඊළඟ මුරයේ කිරි වැඩිවීමට හේතු වන්නේය.

කළමනාකරන පුහුණුවක්

දැනට ජාතික කිරි මණ්ඩලයට කිරි සපයන කිරි නිෂ්පාදකයින් 90% ක් පමණ දෙනා සුළු ගොවීන් වන අතර, මොවුන් හට කිරි පටිවී පාලනය පිළිබඳ විද්‍යාත්මක වැටහීමක් ලබා දීමේරට කිරි නිෂ්පාදනයේ කළමණාකරණ තත්වයන් ඉහළ මට්ටමකට ගෙන ඒමට කැගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ උද්‍රගොඩ සුළු කිරි පටිකරුවන් පුහුණු කරන මධ්‍යස්ථානයක් දැන් පිහිටුවා ඇත. වසරකට කිරි පටිකරුවන් 600 ක් පමණ දෙනා හට මෙම ස්ථානයේ පුහුණු කිරීමට බලාපොරොත්තු වනු ලැබේ.

4. දේශීය කිරි පටි කර්මාන්තයේ සංවර්ධනයෙහි ලා ගෝවර හා පෝෂ්‍ය තෘණ වගාව වැදගත් වන්නේ ඇයි? ඊට දෙන සහනාධාර මොනවාද? එහි ව්‍යාප්තියට ඇති බාධක කවරේද? අනාගතයේ බලාපොරොත්තු වන වගා ඉලක්ක මොනවාද?

ස්වාභාවික අන්දමින් මෙරට වැවෙන දේශීය තෘණ වර්ග පෝෂණය බිඳින් ගිනිය. ජ්‍යෙෂ්ඨ කලාපීය වර්ගයේ එළ දෙනකගේ පැවැත්ම උදෙසා අඩුම වශයෙන් එබඳු තෘණ වර්ග අක්කර දෙකක පමණ ප්‍රමාණයක්වත් අවශ්‍ය වන්නේය. හොඳින් පවත්වා ගන්නා මෙරට බෝ කර ඇති උසස් වර්ගයේ තෘණ අක්කරයක් එබඳු එළ දෙනක ගේ පැවැත්මට ප්‍රමාණවත්ය.

කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් උසස් වර්ගයේ තෘණ වගාව පිළිබඳව කර ඇති පර්යේෂණයකින් ලත් අස්වැන්න එබඳු තෘණ වගාවේ වැදගත්කම පෙන්වා දෙයි.

වගා කළ තෘණ වර්ග	ලබා ගත් අමුද්‍රව්‍ය (ටොන්)	වියළී ද්‍රව්‍ය (ටොන්)
සුසාජයන්ට නේපියර	135.47	28.26
වැනියාරියා ඩිකම්බන්ස්	53.55	14.61
පැනිකම් මැක්සිමම් සී.වී.		
කෙන්යා	61.97	14.09
පැනිකම් මැක්සිමම් සී.වී. ශීනි	56.70	14.01
වැනියාරියා බීජන්තා	55.15	13.27
පැනිකම් මැක්සිමම් සී.වී.		
කොලොනාඩ	47.15	11.62

දේශීය ස්වාභාවික තෘණ අක්කරයකින් වර්ෂයකට ලබා ගත හැකි අමු ද්‍රව්‍ය ටොන් 10 ක් පමණ ය. ප්‍රසස්ථ තත්වයක් යටතේ ඉහත සඳහන් වැඩි දියුණු තෘණ වගාවෙන් සාමාන්‍යයෙන් අක්කරයකින් අමු ද්‍රව්‍ය ටොන් 40 කට වඩා ලබා ගත හැක. නවද, වැට දිගට 'ඉපිල් ඉපිල්' හෝ ග්ලිරිසිඩියා බඳු රනිල බෝගයක් වවා ගැනීම ගව ආහාරය සමබර කර ලීමට උදවු වේ.

පසුගිය කාල පරිච්ඡේදය තුළ මැදරට හා පොල් වගා ප්‍රදේශයේ කිරි පටිවී සංවර්ධනය උදෙසා තෘණ වගාවට දිරිගැන්වීමක් වශයෙන් සහනාධාර ලබා දී ඇත. ගෝවර හා පෝෂ්‍ය තෘණ වගාව උදෙසා දෙන ලද සහනාධාර මෙසේය.

අක්කරයකට දෙනු ලබන ප්‍රමාණය

1. උඩරට හා මැදරට වැවිලි බෝග ගලවා තෘණ වැවීමට රු. 600.00
2. පොල් වගා ප්‍රදේශයේ අක්කරයක තෘණ වැවීමට රු. 300.00
3. උඩරට හා මැදරට වැවිලි බෝග නොගලවා තෘණ වගාවට රු. 500.00
4. මේ ගණවලට නොවැටෙන ඉඩම්වල (මෙයට අමතරව 50% ක පෝර සහනාධාරයක් විය.) රු. 300.00

කෙසේ වුවද ගෝවර හා පෝෂ්‍ය තෘණ බිම් වගාවේ ව්‍යාප්තිය දෛර්‍ය මත් කර වන සුළු නොවේ. 1962/76 කාල පරිච්ඡේදය තුළ ඉලක්ක කල ප්‍රමාණයෙන් වගා කර තිබුණේ 16% ක් පමණකි. මෙයට හේතු වූ කරුණු කිහිපයක් වේ.

- අ. තෘණ බෝගයක් හැටියට වගා කිරීමට මෙරට ගොවීන් ගේ ඇති මැලිකම.
- ආ. ආර්ථිකමය අතින් වාසිදායක ලෙස කිරි නිෂ්පාදනයට තෘණ වගාවෙන් ලද හැකි ප්‍රයෝජනය ගැන හොඳ වැටහීමක් කිරි පවිකරුවන්ට නොවීම.
- ඇ. පාර දෙපස කුඹුරේ, නියරවල කඳු බෑවුම් වල වැටෙන ස්වාභාවික තෘණ නොමිලේ ම වාගේ ලබා ගත හැකි වීම.

කෙසේ වුව ද ඉදිරි කාලය තුළ කිරි පවි සංවර්ධන කටයුතු උදෙසා දනට සැලසුම් කර ඇති ගෝවර හා තෘණ බිම් වගා ඉලක්ක මෙසේ ය.

	දනට පවතින ප්‍රමාණය (අක්කර)	අළුතින් වගා කිරීමට යෝජිත ප්‍රමාණය (අක්කර)
වියළි කලාපය	13,000	45,000
පොල් ත්‍රිකෝණය	8,000	15,000
උඩරට හා මැදරට	7,000	5,000
එකතුව	28,000	65,000

සාන්ද්‍ර ආහාර උදෙසා ඉහළ මිලක් ඇති මෙකළ උසස් වර්ගයේ තණ මගින් එළඳෙනුත් පෝෂණය කිරීමට හැකි ඉඩකඩ වලින් උපරිම ප්‍රයෝජන ගැනීම ඉතාම වැදගත් කරුණකි.

5. අන්තර් ජාතික සංවර්ධන ආයතන ආධාර මෙරට කිරි පවි සංවර්ධනය උදෙසා යොදා ගෙන ඇත්තේ කෙසේද?

1974 දී ශ්‍රී ලංකා රජය ඇමරිකානු එක්සත් ජනපදයේ අන්තර් ජාතික සංවර්ධන ආයතනයෙන් මෙරට කිරි පවි කර්මාන්තයේ

සංවර්ධනය උදෙසා ඇමරිකානු ඩොලර් 90 ලක්ෂයක ණය මුදලක් ලබා ගන්නා ලදී. එම මුදල කිරි පවි අළුතින් පිහිටුවීමටත්, දනට පිටින කිරි පවිකරුවන්ට තම කිරි පවි වැඩි දියුණු කර ගැනීමටත් තෘණ බිම් වගාවට ගව පවි සෑදීමට මෙන් ම ජාතික කිරි මණ්ඩලයේ කිරි එකතු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ වල් පුළුල් කිරීමටත් පහසු පොලියට ණය මුදල් වශයෙන් ලබා දෙනු ලැබේ.

මෙම වැඩ පිළිවෙළ යටතේ කිරි පවි 2,400 ක් අළුතින් ආරම්භ කිරීමට බලාපොරොත්තු වන අතර, 1976 වර්ෂය අවසාන වන විට අළුතින් කිරි පවි උදෙසා සැලැස්ම වල් 1,200 ක් සුදුනම් කර බැංකු වලට නිර්දේශ කර තිබුණු අතර, ඒ අනුව කිරි පවි 475 ක් පිහිටුවන්නට යෙදුණි.

6. මෙරට කෘත්‍රීම සිංචන සේවාවන් වැඩි දියුණු කිරීමට කර ඇති කටයුතු මොනවාද?

ස්විඩන් ජාත්‍යන්තර සංවර්ධන පරිපාලනය මගින් ලබා දුන් ඇමරිකානු ඩොලර් ලක්ෂ 15 ක් කෘත්‍රීම සිංචන සේවය දියුණු කිරීමට කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ සත්ව නිෂ්පාදන හා සෞඛ්‍ය අංශය ප්‍රයෝජනවත් කර ගෙන ඇත.

එතෙක් පැවති කෘත්‍රීම සිංචන සේවාව සංවිධානය වී තිබුණේ කුණ්ඩසාලේ හා තින්නවැලි මධ්‍යස්ථානවල මෙරට ඇති කරන උසස් වර්ගයේ ගවයින් ගේ ශුක්‍ර ඩාන ගබඩා වලින් මෙරට කෘත්‍රීම සිංචන මධ්‍යස්ථාන 40 ක් පමණ බෙදා හැරීම.

නව ආධාර ප්‍රයෝජනවත් කර ගෙන නිතිපතා සැපයෙන වාහන මණ්ඩල 20 ක් මහනුවර කොළඹ සහ යාපනය ප්‍රදේශවල ඇති කිරීමට මෙම ආධාර ක්‍රමය යටතේ පළමුවෙන් බලාපොරොත්තු වනු ලැබේ. හැම මණ්ඩලයක් ම සැතපුම් 50 ක් පමණ දුර ප්‍රමාණයක් ආවරණය කරන අතර මෙයින් කිරි පවි කර්මනට තම සත්වයින් ගේ භක්විය වැඩි දියුණු කර ගැනීමට පහසුකම් සැලසෙනු ඇත.

	යෝජිත මණ්ඩල ගණන	කෘත්‍රීම සිංචන සේවාවන් දනට කෙරී ගෙන යන ප්‍රමාණය
මහනුවර දිස්ත්‍රික්කය	12	05
කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය	04	03
යාපනය දිස්ත්‍රික්කය	02	02

මෙම වැඩකටයුතු වලට මුහුණ පෑමට ඇති ප්‍රධාන තම බාධකය වාහන හිඟ කම යි. කෙසේ වුව ද, තුදුරු අනාගතයේ දී මෙම අඩුවද පිරිමසා ගැනීමට බලාපොරොත්තු වේ. දැනටමත් මෙ කටයුතු භාරව පසු වෛද්‍ය වරුන් 6 දෙනෙකු සේවය කරනු ලැබේ.

උඩරට හා මැදරට ප්‍රදේශවල අයර්ෂයර් ප්‍රීෂියන්, හා ජර්සි වර්ගයේත් පෙල් වගා ප්‍රදේශයේ ජර්සි ප්‍රීෂියන් හා ඉන්දියානු ගව වර්ග ද වියලි කලාපය උදෙසා ජර්සි, ෂෝට්-ෂෝර්න් සහ සාහිවාල් හා කිලාරි බදු ඉන්දියානු ගව වර්ගවල ද ඉක්‍රමානු කෘත්‍රීම සිංවනය සඳහා යොදා ගනු ලැබේ. 1978 වර්ෂයේ දී කෘත්‍රීම සිංවනයන් 85 000 ක් කිරීමට යෝජිතව ඇති අතර, 1981 වන විට එය 2,30,000 දක්වා වැඩි කිරීමට අපේක්‍ෂා කෙරේ.

මේ ආධාර යටතේ එතෙක් කෙරුණ ශීතකරණවල ඉක්‍රමානු එකතු කර බෙදා හැරීමේ ක්‍රමය වෙනුවට "මිදුන ක්‍රමය" භාවිතා කිරීම සම්පූර්ණ වූ විට ඒවා හොඳ තත්වයෙන් වඩා කල් තබා ගත හැකි නිසා කෘත්‍රීම සිංවනය මගින් සතුන් වැඩි දියුණු කිරීමේ කටයුතුවලට වැඩි පල ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගත හැකි වනු ඇත. අනුක්‍රමයෙන් රජය මේ සඳහා සේවයට යොදවා ඇති සත්ව අභිජනන ශිල්පීන් වෙනුවට පුහුණු කල පුද්ගලික ශිල්පීන් කෘත්‍රීම සිංවනය සඳහා යෙදවීමට අදහස් කර ඇත. නිසි පුහුණුව ලැබීමෙන් පසු ඔවුන් පසු වෛද්‍ය නිලධාරීන් ගේ පරීක්‍ෂාව යටතේ සේවයට යෙදවීමට කටයුතු කරන අතර, එතෙක් ඒ ඒ මණ්ඩලයේ කෘත්‍රීම සිංවනයේ යෙදී සිටි සත්ව අභිජනන ශිල්පීන් වෙනත් ප්‍රදේශවල එම කටයුතු සඳහා මාරු කර යවනු ලැබේ.

7. කිරි නිෂ්පාදකයන්ට ලැබෙන මිළ සහ කිරි බෙදා හැරීමේ ලා ජාතික කිරි මණ්ඩලයේ කටයුතු වැදගත් වන්නේ කෙසේ ද?

මෙරට කිරි නිෂ්පාදනය හා අලෙවිය සැලැස්මක් ඇතිව සංවිධානය වූයේ 1954 පාර්ලිමේන්තු පනත් අංක 12 අනුව ජාතික කිරි මණ්ඩලය පිහිටුවීමෙන් පසුවය.

අ. ප්‍රාදේශීය මට්ටමින් කිරි එකතු කිරීම,

ජාතික කිරි මණ්ඩලයට අයත් ප්‍රධාන කිරි නිෂ්පාදන කර්මාන්ත ශාලා පිහිටුවා ඇති කොළඹ, පල්ලේකැලේ, අඹේවෙල, පොළොන්නරුව හා වැලිසර යනාදී මධ්‍යස්ථානවලට අනුබද්ධව කිරි එකතු කරන මධ්‍යස්ථාන 57 කට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් රට පුරා පිහිටුවා ඇත.

(වැලිසර ඇති කර්මාන්ත ශාලාවේ ප්‍රධාන වශයෙන් කෙරෙන්නේ ආනයනය කරන පිටි කිරි පැකට් කිරීම යි.)

ප්‍රාදේශීය මට්ටමින් කිරි එකතු කිරීම සංවිධානය වී ඇති අන්දම සොයා බැලීමට පල්ලේකැලේ කිරි නිෂ්පාදන කර්මාන්ත ශාලාවට කිරි එකතු කිරීම උද්ගරනයක් ලෙස සලකා බැලීම මැනවැයි සිතන්නෙමු. පල්ලේකැලේ කිරි නිෂ්පාදන කර්මාන්ත ශාලාවට මාතලේ, අම්පිටිය, යටිතුවර, ඉලඟ ගම්පල පල්ලේකැලේ සහ නාවල - පිටිය යන කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන වලින් කිරි ලැබේ. දැනට දිනකට මේ මධ්‍යස්ථාන වලින් පල්ලේකැලේ කර්මාන්ත ශාලාවට ලැබෙන කිරි ප්‍රමාණය පයින්ට 80,000 ක් පමණ වේ.

එම කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන 7 ට අනුබද්ධ කිරි සපයන විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති 16 ක් ද, කිරි නිෂ්පාදන සමුපකාර සමිති 4 ක් ද ජනාවාස 1 ක් ද, ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන මණ්ඩල 1 ක් ද වතු සමුපකාර සමිති 1 ක් ද, සහ කෙලින් ම කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන වලට කිරි සපයන කිරි පට්ටිකරුවන් 144 දෙනෙකු ගෙන් ද කිරි ලැබේ.

කිරි එකතු කිරීමේ දී නොයෙකුත් ගැටළු උද්ගත වී ඇත්තේ සුළු නිෂ්පාදකයින් ගෙන් කිරි එකතු කර කිරි සැපයීමේ යෙදී සිටින සමිති සමාගම් වලටය. උද්ගරණයක් හැටියට සමුපකාර සමිති මගින් සුළු කිරි නිෂ්පාදකයින්ගේ කිරි එකතු කිරීමට පත් කර ඇති ඒජන්තවරුන් නොයෙකුත් අක්‍රමිකතාවල යෙදෙන්නේ යයි බොහෝ විට චෝදනා ලැබේ. මේ තත්වයට පිළියමක් වශයෙන් සුළු කිරි නිෂ්පාදකයින් ඔවුන්ගේ කිරි නිෂ්පාදන සමුපකාර සමිති පිහිටුවා මණ්ඩලයට කිරි සපයන්නේ නම්, මැනවයි ජාතික කිරි මණ්ඩලය අදහස් කරයි.

ආ. කිරි නිෂ්පාදකයාට ගෙවන මිළ.

ජාතික කිරි මණ්ඩලය කිරි නිෂ්පාදකයාට මුලින් ම ගෙවන මිළ කිරි පයින්ට එකකට ගත 35 ක් වූ නමුත්, 1973 මැයි මාසයේ දී එය ගත 20 කින් හා අනතුරුව තවත් ගත 30 ක් හා 1976 මැයි මස තවත් ගත 30 කින්ද වැඩි කරන ලදී.

(14 වන පිටුව හා සම්බන්ධයි.)

සුළු ගොවීන්ට අනුභව දෙන

(8 වන පිටුව හා සම්බන්ධයි)

මෙසේ කිරීමට වැඩි හොඳ මිලක් ලබා දීම නිසා කිරි නිෂ්පාදන කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින්නන් දිරි ගැන්වීමට හේතුවක් වූ අතර, මෙම කර්මාන්තයට අවතින් පැමිණෙන්නන්ගේ සංඛ්‍යාව ඉහළ යාමටද තුඩු දුන්නේ ය. ඒ හේතුවෙන් 1972 කිරි මණ්ඩලය එකතු කළ කිරි ප්‍රමාණය වූ කිරි පයින්ට 1,40,000 1976 වන විට කිරි පයින්ට 2,86,000 දක්වා ඉහළ යන ලදී. (දැනට ජාතික කිරි මණ්ඩලය දිනකට එකතු කරන කිරි මණ්ඩලය පයින්ට 2,50,000 ක් පමණ වේ.) ජාතික කිරි මණ්ඩලයේ අවශ්‍යතාවයන් සපුරාලීමට දැනට අවශ්‍ය කිරි ප්‍රමාණය දිනකට කිරි පයින්ට 4,50,000 ක් වේ.

ඇ. කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන වැඩියෙන් පිහිටුවීම.

1978 වර්ෂය තුළ තවත් කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන ගණනාවක් පිහිටුවීමට යෝජනා කර ඇත. මේවා මාවනැල්ල, ඇල්පිටිය, දෙනියාය, අම්බලන්තොට, මැල්සිරිපුර, හිරිපිටිය, ගල්ගමුව, රක්වාන,

පැල්මඩුල්ල, පිළියන්දළ, ගෝනාපිනුවල, බෝමේරිය, බණ්ඩාරගම, වැලිසර, පුනායි, පළගස්දමන, සුංගාවෙල, හුල්ලුමලේ, අල්ලායි, ඔඩිසිපුට්ටි, බිබිලේ, හාවා-එළිය, හොරවපනාන, මොරවැව, හා පන්කුලම යන ස්ථානවල ඉදිවනු ඇත.

ඇ. ජාතික කිරි මණ්ඩලයේ කිරි නිෂ්පාදන.

මෙරට නිෂ්පාදනය කෙරෙන කිරි උපයෝගී කර ගෙන ජාතික කිරි මණ්ඩලය එහි කර්මාන්ත ශාලා වල පහත සඳහන් නිෂ්පාදන දැනට කරනු ලැබේ.

කිරි නිෂ්පාදන දිනකට

	ඉලක්කය	නිපදවන ප්‍රමාණය
පැස්ටරිකෘත (ලීටර්)	35,000	29,700
ඒවාන්තුකෘත (ලීටර්)	28,300	17,000
උතු කිරි (අවු. 14 වින්)	48,000	35,000
චීස් (රාක්කල් 1)	240	251
අයිස්ක්‍රීම් (ගැළුම්)	55	26
යෝගට් (අවු. 4 කෝප්ප)	9,500	7,921
එළඟිකෙල් (ලීටර්)	25	34
බවර් (රාක්කල්)	1,250	930
ඔට් කිරි	12,722	5,125